

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

Hæreticus minister fur monedulæ egregiè exceptus à Monasterij ianitore.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

- » Minoris æstimare quàm pedem porci?
 » Feci vt pateret & tibi & tuis cælum
 » Pro pede lutosi pecoris; & doles factum?
 » Redibit ægro, sanitas, tibi merces,
 » Si te volente claudicet tuus porcus,
 » Et vis rependi damna, damna tantilla?

Flexit leonem turtur, ac ouis taurum.
 Non modò precanti perbenignus indulfit;
 Sed tripede porco protinus trucidato,
 In frustra caeso, lüculenter affato,
 Lautè apparato, cum tomaculis fartis,
 Succiditque pinguibus, botellitque,
 Et quidquid obiens suis edule legarat,
 Villicus opiparam Fratribus dedit cenam.

Hoc potuit ille candor, illa nix mentis,
 Aegrum leuare, turbidumque sedare.
 Potuit, vt ægro pes resectus in mensam
 Reliquus egenis iret in stipem porcus.

*Hereticus minister fur monedula egregie,
 exceptus à monasterij Ianitore.*

Ex Gretseri Agonist. in Proæmio.

SCAZON.

I Slebiorum de tribu Ministrorum
 Fuisse nuper quempiam vsquam constat,
 (Non utique multus annus est) Ministellum.
 Hic manè toto Prædicanticas spumas
 Per plebis aures, ore prorsus aprugno,
 De pulpito sacerrimo ministellans
 (Fidem nouare si licet Nouatori,

Nouare voces & licet poëtanti)
 Et Disciplinas Cycladasque fetofas
 Idque genus arma corpori refrenando,
 Sine more rostro vellicarat immundo,
 Ad vsque rauim, ad vsque sputa pulmonum.

Meridiano dein cibo focillatus,
 (Animi leuandi, corporisque laxandi)
 Intro-ille-gressus hortulum Monasteri,
 (Quod in propinquo forte visitur) magni
 Non augur infortunij, quod incumbit,
 Cicurem hic volucrem conspicatur; hanc scrupi
 Expers, & expers conscientiae raptat,
 Raptamque braccis follicantibus, nullo,
 Vti arbitratur, conscio, suboccultat.
 Non fallit horti ianuaque custodem:
 Mora nulla, praesens aduolat, reum furti
 Monedulamque deprehendit occultam.

„ Pessime Minister, inquit, haec tuus Luther
 „ Sub pileoque pallioque fallaci
 „ Documenta nutrit impudens? viden' colle
 „ Quam texuisti forte iam tuo pridem,
 „ Viden' vt paratam res rediuit ad restim?
 „ Quid te futurum reris, ad Magistratum
 „ Si te per aurem destinaro clepticem?
 „ Actum est, peristi, te tuo Ministratu
 „ (Qui tibi, tuaeque Lesbiae & tuis pullis
 „ Plenis trimodiis horreoque metitur)
 „ Excidere certum est. Hic tremore contusus,
 „ O suavis, inquit, Atriensis ignosce;
 „ Ne quaeso, ne me defer, en tibi nummos:
 „ (Abnutat ille;) deferésne? (nutando
 „ Id velle visus) molle pectus amplexor,

Ne

» Ne defer, ego me ad dira quæque mox pronum

» Tuo arbitratu perferenda summitto.

Præstò igitur illum Ianitor sequi mandat.

Sequitur ad instar victimæ, Diis Flagris

Mactandus, & sacrandus, & resecrandus.

Postquam in recessus atriariorum ventum est,

Deripere vestes, expedire thoracem,

Nudare terga iussus est Ministellus.

Et hinc magistrâ voce Ianitor clamat:

» Viden' hoc flagellum missile in tuos armos,

» Et furis armos; nunc tuum tibi tute

» Exasciabis terga his dolabellis.

» Qui Disciplinas angue peius odisti,

» Et asperatos fune tortili nervos,

» Nunc experire, neve tergiuersare,

» Versare tergum te volo, iubeo, mando,

» Loroque lumbos defricare furaces;

» Ego *Miserere* (cognitum tibi Psalmum)

» Hic pellegendo, tempus interim ludam.

Legem misellus imperantis acceptat,

In genua dat se flexa supplicabundus,

Thoraceposito, veste subter ereptâ

Dorsum reuelat, grande iugerum carnis,

Quod vix ararent de die boues bini;

Ad umbilicum panem, penfiles mammas

Anteriori olli cernere est. Sed ô alti

Fauete cæli tam pio Lutherano,

Tam carnis hosti, dum flagrantibus flagris

Iuuat hanc domare, si iuuat, quod & tædet,

Pudet, pigetque; pœnitentque compulsâ

Peragere dextrâ. Quod igitur fiet faustum,

Quod vortat, & reuortat optimè; pulsat,

Carneumque tympanista tympanum tundit.
 O si sorores vimeæ, aut recens vimen,
 Viridesque tiliæ filiæ forent præstò!
 Irent, redirent viridius sub axillas,
 Inscriptarent aptius characteres
 In hac papyro candidâ suos Tax Tax.
 O si adfuisset ambidexter, armatus
 Dextrâ & sinistrâ carnifex, & hac pectus,
 Illacque dorsum lancinasset alternis!

Ignosce Lector, mentis haud malæ votum est;
 Amant Camœnæ Prædicantiæ alterna.
 Vix prima fuerat sculpta tergori vibex,
 Pandens Minister ora, contrahens armos,
 » Exclamat: O-he iam satis, satis diræ,
 » O belle Custos, grandinis: fatigati
 » Miserere, Custos (rursus inchoat cœptum
Miserere. Custos) & volebat inscriptas
 Scapulis sinistrâ computare vibices;
 Cessante Lector cessat, & nihil prodest
 Cessasse scapulis, quas redintegrat pulsu,
 Sic dorsuale purpurascit abdomen.

Iniurias ut vindicaret, in tergo
 Lasciuiebat Disciplina nudato,
 Suoque spontè grauius ibat impactu,
 Ac si audiisset, manè quas dabat fannas
 In Disciplinas Prædicans, suo more
 Ad mentiendum fœda rostra diducens.

O quàm hic libenter iētibus retundendis
 Manum obdidisset; durus impedit Lector,
 Balbutiendo duplicans, *Tibi soli,*
 Ictum ut Minister duplicet sibi toti.
 Si lentus agitet lora, Ianitor lentus

Sua mouet ora, Musicæ vt iubent leges,
 Legisq̄ue fustuariæ caput nonum.
 Et si feriret aërem loco tergi,
 Ianitor hiabat, aërisq̄ue captabat
 Simulanter auras: sic pari meant passu.

Demum vt deinceps clepere dedoceretur,
Docebo iniquos tardioribus labris,
 Productiore spiritu dedit Lector.

Dorso gementi, culcitaq̄ue vibicum,
 Toriq̄ue anhelio spiritus viro desit,
 Et panè linquit animus. Ast vbi tandem ad
Vitulos propinquat, gaudium flagellanti est,
 Sed maius inde gaudium flagellato est,
 Idem flagellans sit licet flagellato.
 Pausante tandem Musicâ, organum pausat.
 Recipere vestes iussus; haud morâ magnâ
 Raptat, abit, humeros conficans calefactos,
 Subinde trepidans, & subinde respectans,
 Ne fors sequatur Ianitor, reformidat;
 Submurmurillans hanc monedulam tanti
 Vanire, quando vix teruncio consent
 Quæ venditantur in foro. Interim iurat
 Se Disciplinam haud vltra nuncupaturum,
 Sed *Discipinam*. Testis est duplex armus,
 Cui placere tale non potest mulsim.
 „ Stultitia stulti colligatur in corde.
 „ Hanc disciplina multichordis exculpit.
 O si (ô beatis annuat Deus votis)
 Si Disciplina Prædicanticos lumbos,
 Vel obesa terga crebrûs salutarer,
 Breui cucullos in suos remigrarent,
 Qui claustra nocte subdolâ fecellerunt.